Andrzej Glanowski (1942–2011)

11 lutego 2011 roku po krótkiej i ciężkiej chorobie zmarł Andrzej Glanowski, pracownik Muzeum Historycznego Miasta Krakowa. Miał 68 lat.

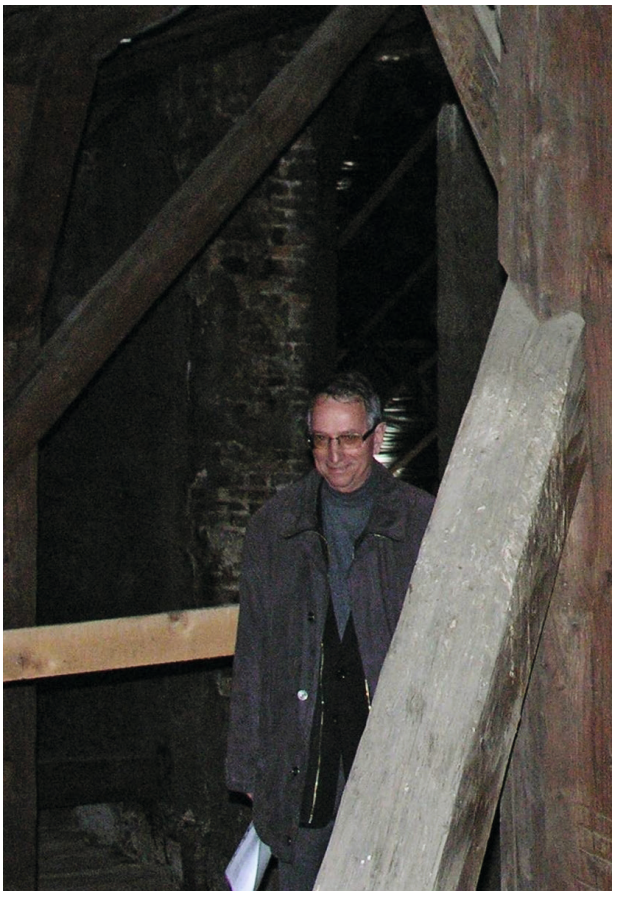
Urodził się 6 listopada 1942 roku w Olkuszu, lecz jego życie już od najmłodszych lat było nieprzerwanie związane z Krakowem, a w szczególności z Podgórzem, którego był lokalnym patriotą. W 1962 roku jako absolwent Technikum Budowlanego podjął swoją pierwszą pracę w Państwowym Przedsiębiorstwie Pracownie Konserwacji Zabytków Oddział w Krakowie (PP PKZ), z którym był związany do 1998 roku. Rozmiłowany w pracy związanej z zabytkami, podjął w 1972 roku studia zaoczne na Wydziale Konserwacji Zabytków w Instytucie Zabytkoznawstwa i Konserwatorstwa Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu. Równocześnie zdobywał uprawnienia budowlane w specjalności architektonicznej i konstrukcyjno-inżynieryjnej.

Jego wiedza i doświadczenie zostały wkrótce docenione, co zaowocowało powierzeniem mu stanowiska kierownika budowy przy licznych obiektach zabytkowych zarówno w Krakowie, jak i za granicą, m.in. kierował prestiżowymi pracami budowlano-konserwatorskimi w kamienicy przy ulicy Mikołajskiej 2 i Domu Polonii przy Rynku Głównym 14 w Krakowie, w zespole zabytkowych kamienic w Kolonii, zamku Landsberg w Ratingen oraz w budynku Ambasady Polskiej w Londynie. W trakcie 36-letniej pracy na rzecz zabytków Krakowa zdobywał liczne nagrody, dyplomy i wyróżnienia, m.in. Srebrną Odznakę za Opiekę nad Zabytkami w 1971 roku oraz Złotą Odznakę w roku 1981, Złotą Odznakę Miasta Krakowa w 1974 roku, a także z okazji jubileuszu 40-lecia PP PKZ w 1990 roku dyplom Za zasługi dla Konserwacji Zabytków.

W 1994 roku uzyskał uprawnienia konserwatorskie nadawane przez Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Krakowie. Po likwidacji krakowskiego oddziału PP PKZ w latach 1998–2003 pracował w Przedsiębiorstwie Budowlanym Produkcji i Usług Nowator Sp. z o.o., zdobywając w konkursie Budowa Roku 1999, organizowanym przez Polski Związku Inżynierów i Techników Budownictwa, nagrodę I stopnia za remont budynku BRE Banku SA przy ulicy Augustiańskiej w Krakowie. W latach 2003–2006 pełnił obowiązki inspektora nadzoru w trakcie kompleksowej modernizacji Teatru Bagatela, salonu Empik przy Rynku Głównym 3 oraz przy adaptacji zabytkowej zabudowy dawnej rzeźni na cele Galerii Kazimierz, jak i całej Galerii.

W maju 2006 roku związał swoje życie zawodowe z Muzeum Historycznym Miasta Krakowa na stanowisku specjalisty ds. remontów, sprawując nadzór inwestorski i budowlany przy różnorodnych remontach realizowanych w zabytkowych obiektach muzealnych – w Wieży Ratuszowej, Barbakanie, Domu Pod Krzyżem, a także w budynku magazynowym przy ulicy Księcia Józefa w Krakowie. Za swoje osiągnięcia na rzecz Muzeum również otrzymywał liczne nagrody. Był niezastąpionym autorytetem zarówno w kwestiach budowlanych, jak i planowaniu inwestycji *Modernizacja obiektu pałac Pod Krzysztofory* – głównej siedziby Muzeum Historycznego Miasta Krakowa.

Nie dane Mu było doczekać zakończenia prac I etapu, obejmującego konserwację, modernizację oraz adaptację na cele administracyjne i zaplecza technicznego budynku przy ulicy Jagiellońskiej 4. Do ostatnich swoich dni, pomimo ciężkiej choroby, towarzyszył nam w sprawach inwestorskich, z którymi nie rozstawał się nawet w szpitalu, gdzie odwiedzający go koledzy konsultowali z nim różnorodne problemy rodzące się w trakcie prac. Puste miejsce przy jego biurku napełniło wszystkich znających Andrzeja Glanowskiego szczerym smutkiem. Był pasjonatem angażującym się bez reszty w każde zadanie, które mu powierzano, czerpiąc równocześnie satysfakcję z dobrych efektów przywracających „nowe życie" zabytkowym budowlom. Jego życie pry-

watne wypełniały liczne podróże, zwiedzanie zabytkowych miast i poznawanie dzieł architektury oraz dokumentowanie ich w celu poszerzania swych doświadczeń zawodowych.

Zapewne nie bez znaczenia dla ukształtowania jego osobowości i zainteresowań był fakt, że od 1957 roku był harcerzem 1 Krakowskiej Drużyny Harcerzy, a następnie drużynowym 39 Krakowskiej Drużyny Harcerzy oraz latach 1973–1980 komendantem Szczepu Orle Gniazdo, a także cenionym zastępcą komendanta hufca Kraków-Krowodrza w latach 1975–1976. Organizował liczne obozy i wyjazdy dla harcerzy, którym starał się przekazać swoją pasję podczas setek przebytych kilometrów na szlakach. Harcmistrz Andrzej Glanowski został odznaczony w 1972 roku Krzyżem za Zasługi dla ZHP.

Był zapalonym kibicem piłkarskim. Kibicował Wiśle Kraków. Regularnie, niezależnie od pory roku i pogody, chodził na mecze organizowane na stadionie przy ulicy Reymonta 22 w Krakowie. Co roku kupował karnet na mecze całego sezonu. Podziwiał też piłkarzy Arsenalu Londyn i starał się nie opuścić żadnej transmisji telewizyjnej z udziałem tych piłkarzy.

Jego drugą pasją były książki. Pochłaniał zwłaszcza kryminały. Kolekcjonował przewodniki turystyczne.

Regularnie grywał z przyjaciółmi w brydża i w takich sytuacjach ujawniał się najpełniej jego pogodny charakter i towarzyskie usposobienie.

Kochał zwierzęta. W domu zawsze były psy i koty. Jego ukochany owczarek niemiecki miał na imię Jessi. Był psem policyjnym, przywiezionym z Czech, do oddania w tzw. dobre ręce. Był „członkiem" rodziny Glanowskich przez 11 lat. Potem przygarnął niechcianego kundelka, a później 12-letniego psa z azylu, aby zapewnić mu dobrą starość.

Odszedł Człowiek niezwykle dobry, życzliwy i pogodny, z ogromnym poczuciem humoru. Takim pozostanie mój Tato we wspomnieniach rodziny, a także koleżanek i kolegów z pracy.